

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/83/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201186
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225201186.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov – matka: C. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XXXX, F., toho času G. XX, F., a otec: B. H., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XXXX, F., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, IČO: 30850436, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestskému súdu Bratislava II, č. k. 3P/53/2025-15 zo dňa 22. apríla 2025, takto

rozhodol:

- I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, výrokom II. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), § 2 ods. 1, § 360 ods. 1 z. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“). Vecne dôvodil, že maloletá A. má 15 rokov a pochádza z partnerského vzťahu rodičov. O úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej rozhodol Okresný súd Bratislava III rozsudkom, č.k. 37P/212/2017 - 1552 zo dňa 28. septembra 2021, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/212/2017 - 1576 zo dňa 25. novembra 2021 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 14CoP/87/2023 - 1800 zo dňa 16. júla 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.09.2024 tak, že maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur mesačne za obdobie od 8.8.2017 do 31.8.2020 a sumou 400 eur mesačne počnúc dňom 01.09.2020, vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej. Zročné výživné za obdobie od 08.08.2017 do 28.09.2021 v sume 9.525,30 eur otcovi povolil splácať v splátkach po 200 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Zároveň bol upravený styk otca s maloletou: - v každom párnom kalendárnom týždni v čase od štvrtka od 15,00 hod. do nedele do 18,30 hod., s výnimkou sviatkov a prázdnin, - v každom nepárnom kalendárnom týždni v čase od utorka od 15,00 hod. do stredy do 18,30 hod., s výnimkou sviatkov a prázdnin, - v každom kalendárnom roku počas letných školských prázdnin od 01.07. od 10,00 hod. do 15.07. do 18,00 hod. a od 01.08. od 10,00 hod. do 15.08. do 18,00 hod., - v každom párnom kalendárnom roku počas vianočných prázdnin v čase od posledného dňa školského vyučovania od 15,30 hod. do 29.12. do 18,00 hod., - v každom nepárnom kalendárnom roku

počas vianočných prázdnin v čase od 29.12. od 18,00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 18,00 hod., - v každom párnom kalendárnom roku počas jarých prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v čase od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.30 hod., - v každom nepárnom kalendárnom roku počas veľkonočných prázdnin v čase od Zeleného štvrtka od 10,00 hod. do utorka nasledujúceho po veľkonočnom pondelku do 18,30 hod. Súčasne zamietol návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom otca dospel s poukazom na citované zákonné ustanovenia k záveru, že v čase rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia nebola zo strany otca osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletej otcom navrhovanou zmenou zverenia maloletej vrátane uloženia povinnosti matke odovzdať maloletú do starostlivosti otca, úpravy styku a výživného, v danom prípade súdom upravených právoplatným a vykonateľným rozsudkom, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/212/2017 - 1552 zo dňa 28. septembra 2021, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/212/2017 - 1576 zo dňa 25. novembra 2021 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14CoP/87/2023 - 1800 zo dňa 16. júla 2024 formou neodkladného opatrenia. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia preto zamietol. Súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno z mysle § 26 zákona o rodine zmeniť, ak sa menia pomery. Zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, resp. jeho rodičov, ku ktorej došlo od času vyhlásenia ostatného rozhodnutia je potrebné preukázať. V zmysle uvedeného je teda zo strany otca potrebné preukázať v konaní v prvom rade zmenu pomerov odôvodňujúcich zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností k maloletej, pričom tvrdenia otca o tom, že matka svojím správaním a výchovou spôsobuje maloletej psychickú ujmu sú samé o sebe bez vykonania ďalších dôkazov pre prijatie záveru o zmene pomerov nepostačujúce. Navyše otec svoje tvrdenia nijakým spôsobom neosvedčil. Listinné dôkazy osvedčujúce jeho tvrdenia k návrhu nepripojil. Otec v návrhu síce odkazuje na prehľad zdravotnej dokumentácie maloletej avšak bez toho, aby ju k návrhu pripojil. Sumarizujúc všetko uvedené, dospel súd prvej inštancie k záveru, že v čase rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia aj vzhľadom na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov a návrh otca preto ako nedôvodný zamietol.

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h/ Civilného sporového poriadku a podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým maloletú dočasne zverí do osobnej starostlivosti otca, matke uloží povinnosť odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti otca, upraví styk matky s maloletou každý nepárny kalendárny týždeň od piatka 17:00 hod. do nedele 17:00 hod. s tým, že miesto odovzdania a prevzatia maloletej bude miesto bydliska otca, zaviaže matku povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 300 eur mesačne, k rukám otca vždy k 15-temu dňu v kalendárnom mesiaci vopred, pričom obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletú a spravovať jej majetok.

6. Vecne dôvodil, že napádané uznesenie v žiadnom prípade nevychádza zo správneho a úplného zistenia skutočného stavu veci, nakoľko v žiadnom smere nezohľadňuje najlepší záujem maloletej, má viaceré vady rovnako tak odôvodnenie je nedostatočné, nereflektujúce skutočný stav veci a nezohľadňujúce najlepší záujem maloletej, na ktorý súd prvej inštancie neprihliadol. Súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného uznesenia rozsiahlo cituje návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a samotné odôvodnenie súdu, prečo rozhodol tak, ako je uvedené v petite, len veľmi stručne zhrnul v bode 12 odôvodnenia dospejúc k záveru, že otec neosvedčil existenciu skutočností, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletej, absentuje základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia – naliehavosť potreby súdneho zásahu. S takto formulovaným právnym názorom súdu prvej inštancie sa otec výslovne nestotožňuje, keďže tento záver považuje za nesprávny, predčasný a nedostatočne odôvodnený z hľadiska rozsahu tvrdených skutočností, ako aj ich charakteru a naliehavosti, pretože sa totiž vo svojom rozhodnutí nezaoberal v dostatočnej miere konkrétnymi, opakovane tvrdými a systematicky rozvíjanými okolnosťami, ktoré jednoznačne poukazujú na zhoršenie pomerov a na vážne ohrozenie psychického vývinu maloletej, čím fakticky

nereflektoval podstatu predloženého návrhu ani účel samotného inštitútu neodkladného opatrenia v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté dieťa.

7. Maloletá sa opakovane nachádza v psychickej tiesni, ktorá sa prejavuje najmä bezprostredne pred každým prechodom do starostlivosti matky. V týchto momentoch maloletá pociťuje extrémne napätie, plačlivosť, výrazný stres a úzkosť. Tieto psychické prejavy sú podľa otca sprevádzané aj somatickými príznakmi, konkrétne opakovanými bolesťami brucha, trasením rúk, problémami so spánkom a apatiou. Maloletá používa výrazy ako „už nevládzem“, „už sa to nedá vydržať“, prípadne vyjadrenia, že „ak by sa to matka dozvedela, tak ma zabije“. Podľa otca ide o výpovede maloletej zaznamenané opakovane v rôznych situáciách, najmä po návrate od matky. Otec uvádza, že tieto prejavy zachytil ako svedok viackrát sám, ako aj prostredníctvom spätnej väzby od iných osôb v kontakte s maloletou. Správanie matky voči maloletej sa vyznačuje autoritatívnymi a represívnymi výchovnými metódami. Maloletá je pravidelne vystavovaná vyhrážkam, obmedzeniam a zákazom obšúbených činností, pričom matka tieto obmedzenia údajne ukladá aj bez predchádzajúceho varovania alebo vysvetlenia. Tieto tresty sú neprimerané, emocionálne zafraňujúce a nesúvisiace s konkrétnym správaním maloletej. Podľa ďalšieho tvrdenia otca matka používa aj ponižujúce výroky smerom k maloletej najmä v súvislosti s jej školskými výkonmi a má tendenciu ju nadmerne kritizovať. Maloletá má v dôsledku tohto správania narušenú dôveru voči matke, obáva sa jej reakcií a vyhýba sa jej, byť matky nevníma maloletá ako bezpečné miesto. Pri každom odovzdaní do starostlivosti matky je maloletá v strese, obáva sa jej reakcie a je v napätí. Tieto prejavy vrcholili v situáciách, keď sa maloletá odmietala vrátiť k matke a prosila otca, aby ju neodovzdal. V súvislosti so školskými povinnosťami dochádza v domácnosti matky u nej k výbuchom hnevu, nadmernému tlaku na výkon a neprimeraným požiadavkám. Tieto situácie matka rieši verbálnymi útokmi, krikom a znevažujúcimi poznámkami. Maloletá má diagnostikované ADHD, dyslexiu, dysgrafiú, dyskalkúliu a poruchy pamäti, pričom podľa tvrdení otca matka neprispôsobuje výchovný a školský režim týmto špecifikám. Maloletá je vystavovaná neadekvátnym emocionálnym reakciám, čím sa prehĺbuje jej psychické vyčerpanie, pocit strachu a rezignácia. Maloletá sa v dôsledku týchto vplyvov sťahuje do seba, prejavuje stratu záujmu o bežné aktivity, izoluje sa od rovesníkov a vyhýba sa kontaktu s okolím. V škole je často osamelá, nekontaktná a je zaznamenaný pokles jej výkonov a záujmu o učenie, dochádza u nej k dlhodobému zhoršovaniu psychického stavu, ktoré sa prejavuje stratou motivácie, výpadkami pamäti, nočným prebúdzaním, poruchami spánku, psychosomatickými prejavmi ako bolesťami brucha, nutkanie na zvracanie a opakovaná apatia. V návrhu otec uviedol aj konkrétny výrok maloletej: „Keď som u mamy, nemôžem byť sama sebou,“ čo má podľa neho vypovedať o emocionálnom útlaku, ktorý dieťa v starostlivosti matky prežíva. Otec taktiež informuje, že v najbližšom období má byť v škole, ktorú maloletá navštevuje, vykonaný individuálny rozhovor so školskou psychologičkou s cieľom posúdiť psychický a emočný stav maloletého dieťaťa. Výsledkom tohto rozhovoru má byť odborná správa, ktorú sa otec zaväzuje súdu následne doručiť. Aktuálna situácia v starostlivosti matky spôsobuje maloletej psychickú újmú, stres, strach a dlhodobé zhoršovanie psychického zdravia, s čím sa súd prvej inštalácie v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyšporiadal. V rozhodnutí absentuje zmienka o akýchkoľvek konkrétnych tvrdeniach otca ohľadom psychického stavu dieťaťa, o výpovediach maloletej, o opísaných prejavoch úzkosti, ani o výchovných metódach matky. Súd prvej inštalácie taktiež nevykonal žiadne dokazovanie smerujúce k prevereniu pravdivosti alebo pravdepodobnosti týchto tvrdení – nevyžiadal si lekárske či psychologické správy, nepredvolal žiadnych svedkov, ani nepožiadal školu o stanovisko k stavu maloletej.

8. Súd prvej inštalácie pri svojom rozhodovaní neprimerane a bez dostatočného zohľadnenia aktuálnych skutočností vychádzal zo staršieho právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré však reflektovalo skutkový stav v inom, v čase výrazne odlišnom kontexte. Takýto prístup je z hľadiska účelu a povahy neodkladného opatrenia právne neudržateľný, pretože nezohľadňuje dynamiku vývoja skutkových pomerov a aktuálne tvrdené riziká, ktoré môžu predstavovať bezprostrednú hrozbu ujmy oprávnenej osobe. Skutočnosť, že súd prvého stupňa neprihliadol na aktuálny skutkový stav a nevyhodnotil nové okolnosti a tvrdené riziká, ktoré odôvodňovali potrebu predbežného zásahu, predstavuje pochybenie v procese hodnotenia dôkazov, ako aj porušenie zásady aktuálnosti rozhodovania v rámci konania o neodkladnom opatrení.

9. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštalácie potvrdiť. Uviedla, že hoci má podanie otca 11 strán, nenachádza v ňom žiadne konkrétne tvrdenia otca, sú formulované len všeobecne, bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností v rámci ktorých malo dôjsť k spôsobovaniu psychickej ujmy maloletej správaním matky, a to napriek tomu, že podľa vyjadrenia

otca má ísť o údajné dlhodobé správanie matky. Nie sú splnené žiadne z podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a o tieto sa otec v konaní podľa jej názoru ani nepokúšal. V odvolaní otec namieta, že súd prvej inštancie opomenul posúdiť jeho tvrdenia a vyhodnotiť následky na zdravotnom a psychickom stave maloletej. Posúdiť však možno len také tvrdenia, ktorých pravdivosť a hodnovernosť je aspoň osvedčená. Snahu otca vyvolávať dojem, že maloletá u matky stráda, a to údajne až spôsobom, že má dochádzať k ohrozovaniu duševného vývinu maloletej, matka dôrazne odmieta. Nič z otcom uvádzaných tvrdení nie je pravdivé, pričom z dôvodu právnej istoty sa matka k aktuálnemu stavu v intenciách naznačených otcom, stručne vyjadruje.

10. Maloletá A. je v osobnej starostlivosti matky a s otcom, takmer bez výnimky, realizuje styk aký bol upravený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k 37P/212/2017-1552 zo dňa 28.09.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 14CoP/87/2023-1800 zo dňa 16.07.2024. U maloletej možno od časti druhého polroka školského roka 2023/2024 a v tomto školskom roku 2024/2025 badať známky psychickej nepohody. Tieto však ani náhodou nie sú spôsobené správaním matky, alebo akýmkoľvek inými príčinami na strane matky, ako uvádza otec. Podľa názoru matky otec objektívne okolnosti doslovne zneužil na dehonestáciu matky v jej rodičovskej roli, hoci skutočných dôvodov súčasného stavu si musí byť vedomý. Maloletá A. má 15 rokov veku, v tomto školskom roku 2024/2025 navštevuje 9. ročník ZŠ, v ktorom sa primárne pripravovala na prijímacie pohovory na ňou zvolenú strednú školu; v nedávnej minulosti tieto prijímacie pohovory aj absolvovala. Práve intenzívna školská príprava maloletej na klasifikáciu prospechu (vysvedčenie v 8. a 9. ročníku) a na prijímacie pohovory v kontexte s jej špeciálnopedagogickými obmedzeniami (opísané nižšie), ako aj jej adolescentné obdobie, v ktorom samú seba konfrontuje so svojimi odlišnosťami, predstavujú pre maloletú zvýšenú psychickú záťaž, miestami až intenzívnu. Náročné obdobie študijnej záťaže v deviatom ročníku maloletá nesie prirodzene negatívne, potrebu učenia, disciplíny pri plnení jej školských povinností a osvojovaní si nových vedomostí ako aj obavu z toho, že bude neúspešná a negatívne tak ovplyvní ňou vysnenú budúcnosť, si uvedomuje a vníma ich ako prirodzený následok svojej voľby strednej školy. Prijímacie pohovory na stredné školy bežným míľnikom v živote mladého človeka a sama skutočnosť, že sú na dieťa v istom období kladené vyššie nároky, ktoré sú mu v konečnom dôsledku len na prospech, nie je pre dieťa škodlivá. Intenzívna školská príprava podľa matky nezanechala na maloletej A. následky, ktoré by nebolo možné očakávať, alebo ktoré by prekročili všeobecne akceptovateľnú mieru; pokiaľ by tomu tak bolo, prijala by matka primerané protiopatrenia. Je faktom, že učenie a celkovo školská príprava, nepredstavujú pre maloletú jej obľúbenú činnosť. Maloletá najmä aktuálny školský rok trávi (trávila) prípravou na vyučovanie značné množstvo času. Učenie je pre jej diagnózu objektívne náročné a spotrebovaný čas nekoreluje s jej dosahovanými školskými výsledkami, čo motivácii dieťaťa, sebahodnoteniu a pocitom jej psychickej pohody nepridáva. Zjednodušene možno povedať, že učenie aktuálne predstavuje pre maloletú A. centrum jej negatívneho prežívania. Dôvodmi negatívneho postoja maloletej k školskej príprave sú nepochybne jej objektívne obmedzenia. Maloletá trpí zmiešanou poruchou školských zručností (dyslexia, dysgrafia, dysortografia a dyskalkúlia); podľa poslednej rediagnostiky (Súkromné centrum poradenstva a prevencie Sklenárova 1) z 22.08.2024 sú vizuálno-priestorové schopnosti, pamäť, pozornosť, plánovanie a pracovná pamäť maloletej v pásme podpriemeru, matematické schopnosti má v pásme poruchy. Pomalé pracovné tempo, oscilujúca pozornosť a zvýšená unaviteľnosť sú maloletej diagnostikované už od roku 2019 (diagnoza porucha aktivity a pozornosti), potvrdila ich rediagnostika v špecializovanom zariadení (CPPPaP Vajnorská) v roku 2022 a aj v roku 2024. Uvedené je – aj podľa správy z CPPPaP Vajnorská dôsledkom epilepsie, na ktorú maloletá tiež trpí. Pre diagnózu symptomatická epilepsia je maloletá dlhodobo sledovaná v ambulancii neurológa v NÚDCH, ktorý z tohto dôvodu odporúča pravidelné sledovanie v pedopsychiatrickej ambulancii. Z dôvodu oslabenej pracovnej pozornosti, exekutívnych funkcií a z dôvodu mnestickeho oslabenia funkcií bol maloletej povolený individuálny študijný plán – v časti ôsmeho ročníka a v deviatom ročníku. Individuálny študijný plán v prípade maloletej znamená, že sa nezúčastňuje vyučovania všetkých predpísaných predmetov, z účasti na vyučovaní je oslobodená a výučbu má prenesenú do domáceho prostredia v podobe požiadavky na vypracovanie rôznych samostatných projektov. V 09/2025 nastupuje maloletá na Súkromnú strednú odbornú školu pedagogickú a sociálnu zameranú na študentov s vývinovými poruchami učenia. Okrem toho je maloletej od roku 2023 diagnostikovaný Aspergerov syndróm (ADEPT, s.r.o. Ambulancia detskej psychológie a terapií), pre ktorý tiež potrebuje starostlivosť pedopsychiatra. Pedopsychiatra (NÚDCH) navštevuje maloletá vo frekvencii každé tri – štyri mesiace. Maloletá podľa vyjadrenia matky skutočne aj v bežnom dennom živote prejavuje mnohé známky typické pre Aspergerov syndróm.

11. Maloletá sa od časti druhého školského polroka ôsmeho ročníka a celý deviaty ročník učila denne (s výnimkou času, po ktorý je v starostlivosti otca) a to aj niekoľko hodín. Učivu preberanému v škole maloletá často nerozumie, resp. nie je schopná stíhať tempo výučby v škole. Domáce úlohy a príprava na preskúšanie v škole, s plným vedomím toho, že jej vysvedčenie bude brané do úvahy pri prijímacích pohovoroch, ju preto frustrovali viac než obvykle. Vyžadovala si pomoc matky o intenzite, ktorá rozhodne nie je typická pre žiaka 9. ročníka – pomoc matky spočíva nielen v opakovanom vysvetľovaní učiva, ale aj v neustálom presmerovávaní pozornosti maloletej na učivo, keď jej porucha pozornosti odvádza jej myseľ inými smermi. Maloletá samu seba hodnotí ako osobu, ktorá „má oveľa horšiu pamäť, nič si nepamätá. Už za minútu si nič nepamätá. V poslednej dobe to tak má. V jeden moment niečo robí a mrkne a iný moment už robí niečo iné, ubehlo niekoľko hodín“ (subjektívne dľa pacientky zo správy B. I., detského psychiatra, NÚDCH z 11.12.2024). Množstvo času a svojej energie maloletá spotrebuje aj na plnenie školských povinností z tých predmetov, pri ktorých je maloletá uvoľnená z vyučovania. V starostlivosti matky sa maloletá A. pripravuje aj na vyučovanie, ktoré absolvuje v intervale starostlivosti otca – podľa maloletej sa u otca neučí, nemusí sa, lebo sa údajne tak s otcom dohodla. Maloletá matke uviedla, že raz požiadala otca o vysvetlenie učiva z matematiky, ten jej ho vysvetlil raz, a keď ho nepochopila, otec rezignoval – matka, ale aj maloletá sa zhodujú, že najmä z matematiky potrebuje vysvetlenie pokojne aj päť krát za sebou. Napriek zodpovednej príprave, asistencii doučovateľov, ktorí ukazovali maloletej A. aj iné, alternatívne prístupy k učeniu, nie sú školské výsledky maloletej dobré – napríklad z písomky, na ktorú sa učí aj týždeň, dostala známku 4, v testovaní z matematiky, na ktoré sa pripravovala výrazne viac, dosiahla len 13% úspešnosť. Maloletá dokončí deviaty ročník s trojkami, ktoré však matka a sama maloletá považujú za „vydreté.“

12. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že otec mohol maloletej v zvládaní aspoň niektorých z faktorov načrtnutej situácie pomôcť, avšak odmietol. Lieky predpísané maloletej psychiatrom v 12/2024, po vykonanom lekárskom vyšetrení, na základe rozhovoru lekára so samotnou maloletou, otec maloletej odmietol podávať, a to napriek tomu, že disponoval správou z vyšetrenia maloletej a mal aj príležitosť svoje prípadné otázky konzultovať s ošetrovateľom psychiatra maloletej. Tvrdenia otca o akýchsi „extrémnych výchovných metódach matky,“ o „nepredvídateľných výbuchoch hnevu“ matky, „o trestaní maloletej“ zo strany matky a „psychickom nátlaku na ňu,“ o „patologickom strachu maloletej z matky“ či o „extrémnom strachu a úzkosti maloletej z momentu, kedy má byť opäť odovzdaná do starostlivosti matky,“ a ostatné podobne ladené, považuje matka za absurdné nezmysly, na ktoré nevie ani reagovať. V zmysle negatívnej dôkaznej teórie sa totiž nedá vyvracať to, čo sa nestalo. Je však pravdou, že matka „núti maloletú vykonávať činnosti, ktoré sú jej nepríjemné“ – menovite ide o umývanie riadov, ustielanie svojej postele a udržiavanie poriadku vo svojej izbe. Pri otcom realizovanom benevolentnom výchovnom prístupe, konštatovanom v znaleckom posudku v predchádzajúcom konaní, matka rozumie tomu, že keď k osvojeniu bazálnych povinností vo svojej domácnosti otec z presvedčenia dieťa nevedie, tak vedenie iného rodiča považuje za „nútenie.“

13. Matka neeviduje žiadne zmeny správania mal. A. k nej, nechotu tráviť s matkou čas, nechotu maloletej prejsť po skončení styku s otcom do starostlivosti matky, útekové tendencie dieťaťa, ani iné otcom tvrdené znaky. Vzťah matky a maloletej je dobrý, maloletá prejavuje svojej matke citovú náklonnosť, aj napriek svojmu pubertálnemu veku chce byť v jej blízkosti a otvorene sa sťažuje, že kvôli školským povinnostiam trávia spolu menej kvalitného času realizáciou voľnočasových aktivít, ktoré mali dovtedy zaužívané. Ani vyjadrenia maloletej u psychiatra, ktorého navštevuje pravidelne (rozhovor dieťaťa a psychiatra a vlastné vyšetrenie dieťaťa sa uskutočňuje v ambulancii psychiatra bez prítomnosti matky), nepoukazujú na akúkoľvek patológiu vo vzťahu matky a dieťaťa. Naopak perzistentne od začiatku návštev psychiatra maloletá poukazuje na negatívny vzťah k učeniu z dôvodu nedostatočnej kapacity pamäte. Práve takto sú formulované subjektívne vyjadrenia maloletej pacientky v lekárskejších správach psychiatra B. I.; v lekárskejších správach nie je zaznamenaná žiadna sťažnosť maloletej na neuspokojivý vzťah k matke alebo voči prostrediu v ktorom žije a v zásade ani iné subjektívne tvrdenia maloletej okrem jej mentálnej výkonnosti. Práve správy psychiatra, ktorý maloletú dlhodobo a v pravidelných intervaloch sleduje, celkom objektívne vyvracajú otcove tvrdenia o závažnom psychickom ohrození dieťaťa o nevhodnom výchovnom prístupe matky k dieťaťu. Psychiater sledujúci maloletú dlhodobo by si zmeny v jej nastavení nepochybne všimol a prijal by tomu zodpovedajúcu liečbu. Ani v poslednej správe z vyšetrenia dieťaťa zo dňa 31.03.2025, ktoré bolo realizované 11 dní pred podaným návrhom otca, nekonštatuje psychiater novú diagnózu maloletej, zhoršenie pôvodných diagnóz, nepredpisuje maloletej lieky či novú terapiu, nenavrhuje zákonnému zástupcovi iný prístup. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní poukazuje na to, že „v najbližšom období bude na pôde školského

zaradenia, vykonaný individualizovaný pohovor maloletej so školskou psychologičkou“ za účelom „objektívizovaného hodnotenia psychického stavu maloletého dieťaťa,“ reaguje matka tak, že vedenie školy a zodpovední pracovníci školy (rovnako tak ani matka) nemajú o plánovanom pohovore maloletej so školskou psychologičkou žiadnu vedomosť; maloletá školskú psychologičku nenavštevuje.

14. Ako nepravdivé hodnotí matka aj tvrdenia otca o psychickom naladení maloletej. Vyjadrenia otca o vážnej psychickej a emocionálnej záťaži maloletej, o jej bezmocnosti a chronickom vyčerpaní považuje matka za extrémne prehnané. Otcom tvrdené depresívne a úzkostné prejavy maloletej by si nepochybne všimol jej psychiater pri niektorej z pravidelných návštev. Posledný záver o depresii (dg. epizóda ľahkej depresie) bol psychiatrom konštatovaný v lekárskej správe z 19.04.2023, odvtedy už nie. Otcom tvrdená sociálna izolácia maloletej nie je následkom psychickej nepohody maloletej, ale prejavom jej povahy a jej zdravotných špecifik. Neschopnosť nadväzovať uspokojivé vzťahy je predsa typickým znakom autizmu, resp. Aspergerovho syndrómu. Uzavretosť A. a jej nezáujem o vzťahy vnímajú obaja rodičia od útleho veku dieťaťa, pričom tieto črty maloletej otec veľmi detailne opisoval už v konaní vo veci samej (napr. aj v podaní pred Krajským súdom v Bratislave č.k. 20CoPno/4/2023). Možná zmena smerom k lepšiemu sociálnemu ukotveniu maloletej A. v kolektíve je čiastočne hatená aj neúčastou na vyučovaní v rozsahu ako majú jej spolužiaci (individuálny študijný plán) a odlišným pracovným tempom A., čo jej v popularite medzi spolužiakmi nepomáha. Vyjadrenie otca, že „z dôvodu neustáleho psychického nátlaku sa maloletá začala uzatvárať do seba, vyhýba sa kontaktu s rovesníkmi,“ je preto objektívne lživé. Na strane dieťaťa nenastala v tomto smere žiadna zmena. Matka považuje tvrdenia otca za nepravdivé, za nemajúce základ v reálnom stave, otec svoje tvrdenia nijako nepreukázal.

15. Zo Správy z diagnostického vyšetrenia Súkromného centra poradenstva a prevencie v Bratislave, Sklenárova 1, z 22.08.2024 odvolací súd zistil, že v celkovom prístupe k žiačke (rozumej maloletá A. – pozn. odvolacieho súdu) je potrebné rešpektovať špecifiká, ktoré vyplývajú z diagnózy Aspergerov syndróm, najmä prípadne sťaženého fungovania školskom prostredí bola maloletej odporučená úprava tohto pobytu, zaradenie relaxačného dňa, priebežné sledovanie a vyhodnocovanie efektivity individuálneho vzdelávacieho programu, odporúčenie intenzívnej spolupráce so školským psychológom, rešpektovanie maloletej, poskytnutie jasného denného režimu, jednoduchej priamej komunikácie, trpezlivosť, prispôsobenie úloh a podpora v prípade stresu pri hodnotení učebných výsledkov, rešpektovanie psychického stavu maloletej s uistením sa, že maloletá úlohám rozumie, v prípade potreby ich dovysvetliť alebo otázku konkretizovať.

16. Z lekárskej správy zo dňa 31.03.2025 vypracovanej B. H. I. odvolací súd zistil, že subj. dľa pacientky (rozumej maloletá A. – pozn. odvolacieho súdu): Testovanie 9 má za sebou. Pred sebou má prijímačky. Doma v kuse stres, že sa neučí. Moc sa neučí. U otca – otec povie, že má niečo urobiť; a ona to urobí, keď bude mať čas. Sama po sebe má povahu, nepotrebuje po niekom mať. V kuse zabúda, porucha pamäte. Veľakrát sa jej vytyka, že niečo robila alebo nerobila a ona si to nepamätá. Rozmýšľala, či by to nemohla byť amnézia, je veľa porúch, ktoré majú amnéziu. Počuje hlasy, hluk, viacero, striedajú sa, majú povahy, rozprávajú sa medzi sebou, vie sa s nimi rozprávať. Ukludňujú ju, povedia, čo má robiť, pomáhajú. Napočítala ich 60. Zvykla si na to za tie roky. Viac ako 4 roky. Nezhoršuje sa to. Keď je pod extr. stresom, keď sa bojí alebo tak, tak sa to volá dissociation. Odpojí sa, nevníma, oddelí sa od sveta. Pozerala si o disociatívnej amnézii. Objektívny nález: Obj. psychiatricky: Pacientka prichádza ochotne na vyšetrenie, vzhľad upravený, pokojná, očný kontakt nekvalitný, prchavý, na otázky odpovedá adekvátne, obsažne, reč monotónna, mimika a pantomimika inhibované. Klinická symptomatika: Vedomie vigilné, lucídne, vnímanie intaktné, pac. udáva dlhodobo (bez zhoršovania) intrapsychické (pseudo)halucinácie hlasov, pomáhajúce, podporujúce - najmä v stave zvýšenej emoč. záťaže, disoc. stavy, akt. raport adekvátny, bez halucinát. správania. Pozornosť koncentrovaná na rozhovor, anamnesticky hypoprosexia v koncentrácii a tenacite, PM tempo inistabilné. Nálada eutýmna, afektivita dráždivá, sklon k dysfórii, psychol. testami vylúčené depresívne prežívanie, emočný prejav plochý. Myslenie koherentné, rigidnejšie, bez obsah.a štr. patológie, egocentrické. Neguje suic. ideácie, SIB. Spánok, apetit v norme. Intelekt orientačne v pásme priemeru, mnestické funkcie oslabené, subj. ostrovčekovitá amnézia/disoc. stavy? V anamnéze milieupatické rodinné prostredie, nejednotná rodičovská výchova, nonkompliancia v psychoterapii a farmakoterapii. Osobnosť pubescentná, vo vývine, s pervazív. vývin. poruchou - Aspergerov sy, porucha pozornosti, ŠPU. V popredí ťažkostí sympt. ADD, oslabené mnestické ff., ťažkosti v edukácii, tranzitór. stavy depersonalizácie/derealiz., (pseudo)haluc. sluchové - bez dopadu na správanie, fungovanie, bez progresie.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5, písm. b/ Civilného mimosporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou - otcom (§ 359 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), odvolateľ – otec použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) dospel k záveru, že odvolacie námietky uvádzané otcom nie sú spôsobilé vyvolať zmenu napadnutého rozhodnutia, ktoré je vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

18. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že otec v návrhu neosvedčil existenciu naliehavého dôvodu, ktorý by si vyžadoval ním navrhovanú dočasnú úpravu pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia (dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca, odovzdanie maloletej do osobnej starostlivosti otca, úprava výživného matke pre maloletú, úpravy styku matky s maloletou a zastupovanie a spravovanie majetku maloletej).

19. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

20. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (nielen v zmysle obsahu a dôvodov odvolania otca) a nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s napadnutým uznesením a s podstatou argumentácie poatej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu do odôvodnenia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne. Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s jeho odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

21. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

24. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávných vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany dieťaťa. Z tohto dôvodu zákon ani nepredpokladá, aby pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vykonával dokazovanie 329 ods. 1 veta prvá Civilného poriadku). Je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, od ktorých sa odvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené. Posúdenie, či a kedy je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia však v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba

bezodkladne upraviť pomery. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba ochrany práv maloletých detí v situáciách, keď sú ich práva zjavne ohrozené alebo ak maloleťm deťom hrozí závažná ujma.

25. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca, ktorým by došlo k zmene zverenia maloletej A. do osobnej starostlivosti otca, keď výkon rodičovských práv a povinností k maloletej bol upravený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/212/2017 - 1552 zo dňa 28. septembra 2021, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/212/2017 - 1576 zo dňa 25. novembra 2021, a rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 14CoP/87/2023 - 1800 zo dňa 16. júla 2024. Pre takýto postup súdu v zmysle návrhu otca totiž absentuje nutnosť neodkladnej a rýchlej úpravy najmä z dôvodu už existujúcej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na základe právoplatného rozhodnutia súdu po riadne vykonanom dokazovaní, ako aj absencii osvedčenia otcom uvádzaných tvrdení týkajúcich sa zhoršenia najmä psychického stavu maloletej v starostlivosti matky. Inak povedané, skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenasvedčujú, že by v prípade absencie ním navrhovanej zmeny aktuálnej úpravy vznikla na právach maloletej nenapraviteľná ujma.

26. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že výkon rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej bol upravený vyššie citovaným rozsudkom vo veci samej, ktorým o.i. bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť platiť na maloletú výživné vo výške 400 eur mesačne počnúc 01.09.2020. Zároveň bol upravený styk otca s maloletou v každom párnom kalendárnom týždni v čase od štvrtka od 15,00 hod. do nedele do 18,30 hod., s výnimkou sviatkov a prázdnin, v každom nepárnom kalendárnom týždni v čase od utorka od 15,00 hod. do stredy do 18,30 hod., s výnimkou sviatkov a prázdnin, zároveň počas letných školských prázdnin, v každom párnom a v nepárnom kalendárnom roku počas vianočných, jarných a veľkonočných prázdnin.

27. Otec sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia primárne s cieľom dosiahnuť dočasné zverenie maloletej dcéry jeho osobnej starostlivosti z dôvodu údajného vážneho ohrozenia psychického vývinu maloletej, ktorého sa má dopúšťať matka. Ako už vyššie uviedol odvolací súd, zásadnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie (nielen tvrdenie) skutočností odôvodňujúcich potrebu jeho bezodkladnej úpravy. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že otec nepredložil žiadne konkrétne a hodnoverné dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdzovali. Otec síce uvádza vážne podozrenia z údajného psychického ohrozovania maloletej, avšak tieto ostávajú v rovine ničím neosvedčených subjektívnych záverov, ktoré nemajú oporu v žiadnom objektívnom dôkaznom materiáli. Vyjadrenia otca sú síce formulované určito s opisom konkrétnych skutkových okolností, avšak otec neoznačuje akékoľvek dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdzovali. Aj v rámci odvolania otec len rekapituluje vlastné závery bez toho, aby doložil relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by spĺňali aspoň štandard osvedčenia. Naopak, matka k vyjadreniu k odvolaniu otca predložila viaceré dôkazné prostriedky, ktorými popiera neosvedčené tvrdenia otca, najmä správu CPPP a P Sklenárova (rediagnostika z 22.08.2024), správu neurológa z NÚDCH (liečba epilepsie), správy detského psychiatra B. I. zo dňa 11.12.2024 a 31.03.2025 a rozhodnutie školy o individuálnom študijnom pláne zo dňa 30.09.2024, z ktorých vyplýva, že u maloletej ide o dlhodobo sledovaný vývinový stav charakterizovaný kombináciou diagnóz (zmiešané poruchy učenia, ADHD, Aspergerov syndróm, epilepsia). Z uvedených správ potom dôvodne vyplýva skutočnosť, že otcom poukazovaná psychická záťaž maloletej je objektívne zvýšená najmä v súvislosti s jej študijnými nárokmi, špeciálnymi potrebami a prebiehajúcou prípravou na prijímacie pohovory, avšak nie v dôsledku nevhodného výchovného prístupu matky. Zo žiadnej predloženej správy odborníkov, ktorí maloletú dlhodobo sledujú, nevyplýva, že by bola matka zdrojom patologickej záťaže dieťaťa. Ani z poslednej psychiatrickej správy zo dňa 31.03.2025 (11 dní pred podaním návrhu otca) nevyplývajú akékoľvek nové diagnózy maloletej, nebolo zaznamenané akékoľvek zhoršenie zdravotného stavu maloletej a už vôbec nie v dôsledku výchovného prístupu matky, nebola navrhnutá zmena liečby či prístupu k maloletej.

28. Čo sa týka tvrdení otca o „extrémnych výchovných metódach matky“, údajnom „strachu“ maloletej z matky či „psychickom nátlaku“, tieto tvrdenia otcom neboli osvedčené, pričom boli matkou dôrazne odmietnuté. Z predloženej správy pritom vyplýva, že takéto prejavy maloletá neavizovala a zo žiadnej správy nevyplývajú akékoľvek skutočnosti, ktoré by tvrdenia otca podporovali. Odvolací súd súčasne

poukazuje na skutočnosť, že otec – napriek tomu, že bol oboznámený so zdravotným stavom maloletej v zmysle lekárskej správy z 11.12.2024 – odmietol maloletej podávať všetky predpísané lieky, ktoré jej boli indikované a predpísané odbornou lekárkou, čo mal odvolací súd za osvedčené viacerými lekáskymi správami zo dňa 12.03.2024, 19.09.2024 11.12.2024 a 31.03.2025, v ktorých ošetrojúca lekárka konštatuje nonkomplianciu rodičov v psychoterapii a farmakoterapii, ako aj mailovou správou matky a výpisom z SMS správy otca.

29. K odvolacej námietke otca, že dlhodobo poukazoval na osobnostné a charakterové črty matky, jej výchovné metódy, ktoré nepriaznivo vplyvajú na maloletú, odvolací súd uvádza, že na tieto otec poukazoval aj počas konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37P/212/2017 . Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III však preskúmal aj Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd, ktorý aj napriek týmto tvrdeniam otca v zhode s Okresným súdom Bratislava III dospel k záveru o vhodnosti výchovného prostredia maloletej u matky. To, že sa s uvedeným otec nestotožňuje, nie je relevantné pre rozhodnutie v danej veci vzhľadom na vyššie uvedené dôvody. V tejto súvislosti odvolací súd súčasne poukazuje na konflikt lojality maloletej konštatovaný Okresným súdom Bratislava III, ako aj Krajským súdom v Trnave.

30. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca o neprihliadnutí na aktuálny skutkový stav (v predmetnom konaní ide o skutočný stav v zmysle § 35 Civilného mimosporového poriadku – pozn. odvolacieho súdu), o nevyhodnotení nových okolností odvolací súd uvádza, že otec svoje tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec neosvedčil, pričom z uvedeného sa možno domnievať, že otec si svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zjavne zamieňa účel a právnu povahu konania o neodkladnom opatrení s konaním vo veci samej. V konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je totiž nevyhnutné vykonať riadne dokazovanie, prostredníctvom ktorého súd zisťuje skutočný stav veci, a to komplexným posúdením všetkých vykonaných dôkazov – osobitne aj vo vzájomných súvislostiach. Takýto priestor na úplné a dôkladné dokazovanie sa však pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neposkytuje, keďže ide o dočasné, predbežné rozhodnutie, ktorého účelom je riešenie naliehavej situácie, nie definitívna úprava právnych vzťahov. Tým však nie je vylúčené, že súd je aj pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení povinný preskúmať existenciu naliehavej potreby ochrany života, zdravia alebo iného dôležitého záujmu maloletého dieťaťa, ako aj posúdiť, či sú dané predpoklady pre dočasnú právnu úpravu pomerov účastníkov konania. Nejde pritom o úpravu faktického stavu, ale o predbežné usporiadanie právnych pomerov pokiaľ sú splnené zákonné predpoklady naliehavosti a dôvodnosti zásahu, ktorému zodpovedá zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky vyššie citovaným rozsudkom. Zo skutkových okolností uvádzaných otcom pritom nevyplývalo, že matka si svoje povinnosti vyplývajúce jej z tohto exekučného titulu neplní. Prípadné zmeny alebo nové usporiadanie výkonu rodičovských práv a povinností patria do rámca konania vo veci samej, nie do konania o neodkladnom opatrení (najmä v prípade ich absolútneho neosvedčenia), ktoré predstavuje len výnimočný prostriedok rýchlej procesnej ochrany v prípade hroziacej ujmy.

31. Odvolací súd preto opakovane zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako prostriedok na obchádzanie riadneho konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Musí byť vyhradené len pre výnimočné situácie, kde hrozí konkrétna a bezprostredná ujma na zdraví alebo vývine dieťaťa. Je zrejmé, že situácia v rodine maloletej je naďalej konfliktná, avšak je vo veci samej už zastabilizovaná citovaným právoplatným rozsudkom. Preto vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk a okolností v predmetnej veci je odvolací súd rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že otec neosvedčil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že život a zdravie maloletej, jej psychický, fyzický a sociálny vývin si vyžadujú okamžitú ochranu a zásah súdu nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia (zmena zverenia). Tvrdenia, ktorými otec zdôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nestačia na osvedčenie podmienok uvedených v ustanovení § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia totiž súd rozhoduje v krátkych lehotách aspoň na základe osvedčeného skutočného stavu a zasahuje iba v prípade, ak má dostatočne osvedčenú existenciu nevyhnutnosti okamžitého zákroku, čo však nie je uvedený prípad najmä s prihliadnutím na následné vyjadrenie matky podporené dôkaznými prostriedkami. Zisťovanie skutočného stavu, v predmetnej veci najmä či osobná starostlivosť matky o maloletú je naďalej v najlepšom záujme maloletej, alebo aktuálne je pre ňu vhodnejšia osobná starostlivosť otca, vyžaduje vykonanie dokazovania najmä vzhľadom na protichodné tvrdenia rodičov, ktoré výrazne presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Otec je samozrejme oprávnený podať návrh na zmenu právoplatného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ak sa domnieva, že od času posledného rozhodnutia sa preukázateľne zmenili pomery na strane matky, otca, resp. maloletej natoľko podstatným spôsobom, že si nová úprava vyžaduje osobitné posúdenie. V takomto konaní súd vykoná riadne dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku, pričom zohľadní aktuálny stav veci, vývojové potreby maloletej a jej najlepší záujem ako primárne hľadisko rozhodovania.

32. Na základe uvedeného ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

33. Odvolací súd tak posúdením všetkých relevantných okolností dospel k záveru, že otec v návrhu neosvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ani nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy na strane maloletej. Takéto skutočnosti odvolací súd nezistil ani preskúmaním obsahu spisu. Za súčasného stavu konania považuje odvolací súd existujúci stav zachovávajúci tak rodičovské práva otca, ako i potrebnú ochranu záujmov maloletej za vyhovujúci. Odvolací súd dopĺňa, že vzhľadom na skutočnosť, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti považoval za nedôvodný, osobitne sa v ďalšom nezaoberal správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu otca v časti výživného, úpravy styku a zastupovania a spravovania majetku maloletej, ktorých dôvodnosť otec bližšie nešpecifikoval ani v odvolaní. Na základe uvedeného, keďže neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, majúci na zreteli najlepší záujem maloletej ako prvoradé hľadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil, keď odvolacie argumenty otca vyhodnotil ako neopodstatnené.

34. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa vyššie citovaného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nezistil žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).